

душата си. Свѣта е мѣдро нареденъ: за онѣзи, които доброволно желаятъ да цѣрятъ душа — има манастири, за другитѣ има тъмница. Всѣки простѣпкъ иска възмездие. Който не си го даде самъ — други му го налагатъ. Безъ това свѣта не може. . .

Павелъ се ровѣше въ чуто и премислено и когато камбаната зачести — мисълта му се завърна другаде.

— Внисатъ мъртвеца въ църква! — си помисли той. Павелъ знаеше, че когато камбаната звъни често — мъртвеца го носятъ.

Кой е мъртвеца — той не знаеше. Ала Павелъ знаеше, че камбаната бие за оногова, който има свои, който е заслужилъ това. За самоубийци, за престѣпници, камбана не бие.